

Noi Doctori Honoris Causa ai UTM

În cadrul festivităților de consemnare a semicentenarului UTM desfășurate sub genericul „50 de ani de învățământ superior ingineresc”, pe 23 octombrie 2014 Senatul UTM a acordat titlul de Doctor Honoris Causa la încă două personalități ale culturii tehnice române: prof. as. dr. ing. Eurlng DHC **Mihai Mihăiță**,

președinte al Consiliului director al Asociației Generale a Inginerilor din România (AGIR) și președinte al Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR), și prof. univ., dr. ing. DHC **Florin Teodor Tănăsescu**, vicepreședinte al ASTR. Ceremonia înmânării titlurilor s-a desfășurat cu ocazia SINGRO-2014.

Prof. as., dr. ing. Mihai Mihăiță

Laudatio dedicat prof. as. dr.ing. Eurlng DHC **Mihai Mihăiță** a fost prezentat de acad. **Ion Bostan**, rectorul UTM, care a relevat că titlul academic de DHC a fost acordat „pentru merite deosebite în consolidarea și promovarea imaginii ingineriei românești la scară internațională, dezvoltarea științelor ingineresti și aprofundarea cooperării inginerilor români de pretutindeni”.

„Personalitatea unui om reprezintă cea mai înaltă sinteză sufletească, fiind o valoare morală și profesională, un deziderat etic sau estetic, pe care mulți își propun să-l atingă și puțini îl ating în adevăr. Acest *Laudatio* se adresează unui remarcabil pedagog și om de știință, manager, apărător înflăcărat al intereselor profesionale și sociale ale inginerilor, al întăririi prestigiului și profesiei de inginer, legându-și numele de renașterea AGIR, readucând-o la viață în decembrie 1989”, a relevat rectorul Bostan.

În continuare, au fost relevate cele mai semnificative momente ale devenirii sale profesionale: de la funcțiile executive la nivel de unități până la cea de viceministru al Transporturilor și Telecomunicațiilor

și conducător al Căilor Ferate Române (CFR). Absolvent al Institutului de Căi Ferate București, specialitatea Tehnologia transportului feroviar (1955); cu specializări în informatică (Institutul Politehnic București, 1972); gestiunea întreprinderilor (Franța, 1973); analist (Marea Britanie, 1974); management și informatică în instituții de profil (1978-1989); management pentru economia de piață (RKW Nordhrein Westfalen Germania, 1994; Eurlng, 1997), a contribuit esențial la modernizarea CFR, la înființarea și dezvoltarea sistemului informatic în transporturi, a desfășurat o complexă activitate didactică și de formare a cadrelor, în special a inginerilor.

A participat la proiectarea a 4 sisteme informatice feroviare internaționale și a realizat peste 100 de proiecte și studii în domeniul feroviar și informatică în transporturi. A activat în 6 proiecte internaționale în cadrul Programului Leonardo Da Vinci și FP6 și în peste 20 de proiecte finanțate de organisme coordonatoare a activității de cercetare din țară (programele Mener, Ceres, Relansin, Calist, Ceex, Invent etc.). A publicat în reviste de specialitate peste

90 de lucrări științifice și peste 70 – cu caracter de analiză retrospectivă, istoria tehnicii, orientare, perspectivă și atitudine. A prezentat comunicări științifice la peste 80 de conferințe interne și internaționale.

S-a afirmat ca prof. asociat la „Politehnica” din București; profesor onorific al Politehnicii din Timișoara; președinte al Consiliului tehnico-științific al Departamentului CFR, Consiliului tehnico-științific pentru activitate informatică în transporturi; membru al Consiliului tehnico-științific al Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, Consiliului tehnico-științific al Institutului de Matematică, Comisiei de cibernetică a Academiei Române; Comitetului Român pentru Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii al Academiei Române; Colegiului Consultativ pentru Cercetare Dezvoltare și Inovare; m.c. al Pan American Academy; membru fondator al Academiei Oamenilor de Știință și al ASTR; director fondator al publicației „Univers ingineresc”; reprezentant al României în organisme internaționale în domeniul transporturilor.

În încheiere, în *Laudatio* s-a subliniat contribuția adusă la dezvoltarea rela-

țiilor de prietenie și colaborare dintre România și RM, în particular în domeniul ingineresc și didactic: „O activitate atât de prodigioasă și prestigioasă conturează pregnant profilul omului de cultură **Mihai Mihăiță**, capabil să îmbine în mod atât de fericit calitățile unui erudit cu cele ale unui dascăl, unui inginer, cu cele ale unui manager”.

În *discursul de răspuns*, **Mihai Mihăiță** a abordat o temă de mare interes și actualitate: **legătura dintre știință și conștiință**, exprimându-și convingerea că „nu există activitate umană mai captivantă decât cea dedicată științei, înțelegând prin aceasta descoperirile și aplicarea lor, ca o legătură indispensabilă dintre teorie și practică. De aici decurge și afirmarea pe un tărâm în esență bivalent: cunoaștere și conștiință.

O analiză a raportului dintre știință, ca o expresie a cunoașterii sistematice, și conștiință, ca mărturie a unei bune cunoașteri de sine, impune o abordare riguroasă. (...) Ne aflăm în plin câmp epistemologic, ceea ce ne ajută să identificăm nu numai fundamentalele științei pe care o slujim, ci și valorile pe care le promovăm. Tocmai de aceea



se cere amintit că anii crizei globale au confirmat, într-o manieră de netăgăduit, impactul considerabil al revoluției informatice nu numai asupra conținutului și dimensiunilor cercetării științifice, a întregii dezvoltări economico-sociale, dar și asupra reformării sistemelor de educație. Acest impact readuce în prim-plan tema responsabilității omului de știință, uneori într-o manieră dramatică, întrucât nimic pe această lume nu este integral bun sau rău. Bunăoară, globalizarea care, în primă și ultimă instanță se bazează pe progresul științei și tehnologiei. (...) Inegalitățile din lumea în care trăim își au originea în decalajele ști-

ințifice și tehnologice. (...)

Realizările și provocările cu care ne confruntăm relevă exact ceea ce constituie liantul dintre știință și conștiință pe plan global. În acest spațiu de trăire, simțire și gândire ne aflăm noi, cei care ne străduim să punem creația în slujba valorilor umane, cunoscând că tot ceea ce are valoare are la bază o gândire etică. O asemenea gândire îi determină pe oamenii de știință să sublinieze necesitatea de a dezvolta un nou mod de a privi lumea și pe noi înșine – o nouă hartă a realității. (...) Fără o revoluție globală în sfera conștiinței umane nu se va schimba nimic în lume.”



Prof. univ. dr. ing. Florin Teodor Tănăsescu

și activitatea celui distins. Născut pe 12 aprilie 1932, la Bârlad. Urmează cursurile Colegiului National „Sf. Sava” din București (1943-1951), absolvă în 1956 Facultatea de Electrotehnică a „Politehnicii” bucureștene. Susține teza de doctorat în domeniul măsurărilor electrice și obține titlul de dr. ing. al Politehnicii „Gh. Asachi” din Iași (1968). În 1969 devine director general al Institutului de Cercetare pentru Industria Electrotehnică, angrenat în mari proiecte legate de dezvoltarea industriei electrotehnice, realizarea echipamentelor pentru forajul terestru și marin, metroul Bucureștean, acționările electrice pentru tracțiune, ciment, materiale electrotehnice.

Domenii de activitate științifică: aparatajul de înaltă tensiune și tehnicile de măsurare, tehnica tensiunilor înalte, electrostatica și aplicații, descărcări parțiale în sistemele de izolație solide și lichide. Este

autor a peste 130 lucrări științifice publicate în țară și străinătate, 14 cărți și 35 brevete.

În paralel cu activitatea de cercetare științifică, este profesor universitar, susținând la Universitatea „Valahia” din Târgoviște și „Politehnica” din București cursuri în domeniul electrotehnologiilor și al surselor noi de energie, utilizarea energiei; conduce teze de doctorat în domeniul electrotehnologiilor. Este DHC al Universității „Valahia” din Târgoviște. Președinte al Comitetului Electrotehnic Român. Membru al numeroase organisme internaționale: Asociația Inginerilor Electricieni din SUA, Comisia Electrotehnică Internațională, Asociația Europeană de Terminologie. A coordonat la nivel național politicile de cercetare științifică în cadrul Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1985-1987) și în Ministerul Cercetării și Tehnologiei al Români-

ei (1992-1996). Laureat al Premiului „Traian Vuia” al Academiei Române. Decorat cu ordine și medalii românești și străine pentru merite în activitatea de cercetare științifică. Membru de onoare al AȘM.

În *Laudatio* s-a mai relevat că prof. Tănăsescu a fost „inițiatorul și promotorul Acordului Interguvernamental RM – România pentru susținerea învățământului și cercetării, semnat la Chișinău la 19 mai 1992, care a avut o importanță crucială pentru RM. Semnificațiile acestui Acord privesc în special soluționarea unei probleme complexe privind trecerea la predarea în limba română în domeniul învățământului ingineresc autohton, asigurarea cu literatură și perfecționarea lingvistică a cadrelor didactice este una deosebită”.

În *discursul de răspuns* prof. **Florin Teodor Tănăsescu** a ales să vorbească despre **limbă și**

terminologia ei, „despre limbajele de specialitate, despre limba ca instrument de comunicare între oameni (deci în scop practic), dar în egală măsură și estetic pentru că limba trebuie să fie curată, frumoasă, lipsită de accidente lingvistice care o pot altera, să aibă prin crearea cuvintelor frumosul care te îndeamnă să o iubești și să-ți fie sprijin atunci când tânjești că nu o poți vorbi, ci numai citi, neavând cu cine. (...)”

Apărarea limbii române, un element inseparabil al identității naționale, este în egală măsură legată de deschiderea spre alte limbi care o pot îmbogăți, îi dau posibilitatea de a se dezvolta și integra în marile tendințe europene. Un împrumut lingvistic corect făcut, după reguli clare și unanim acceptate, îmbogățește o limbă, îi dă forță și vitalitate și reprezintă însăși cheia dezvoltării sale.”

În *Laudatio* prezentat de prof. univ. dr. **Petru Todos**, prim-prorector al UTM, s-a menționat, între altele: „Activitatea profesională a dlui **Florin Tănăsescu**, pe care-l omagiam astăzi, poate fi amplasată în trei sfere importante – aceea a cercetării directe, legată de mai multe

domenii, a doua sferă de activitate se referă la managementul cercetării și a treia, indispensabil legată de primele două, de cadru didactic, de transfer al cunoștințelor către tânăra generație”.

Toate aceste domenii au fost ilustrate cu numeroase momente din viața